

Studenti naší školy absolvovali slovinsko-české cvičení ALPE 2006

*Slavnost na radnici
- vyřazení absolventů
kariérových kurzů*

str. 2

*Co znamená dostat
šanci reprezentovat
Univerzitu obrany*

str. 8

*Klub hráčů bojových
her a simulací při UO
oslavil první výročí*

str. 10

EDITORIAL

Vývoj konkurenčního prostředí vysokých škol a jejich zahraničních protějšků tlačí i Univerzitu obrany aktuálně sumarizovat a podtrhnout vše, čím je dnes výjimečná. Apel k hledání řekneme „prvků excelence“ v činnosti a výsledcích jednotlivých kateder fakult a ústavů souběžně s výzvou k sebereflexi zazněl na červnovém jednání Kolegia rektora – velitele Univerzity obrany.

Co se v prostředí naší alma mater konkrétně hledá? Především to, co svou kvalitou zřetelně převyšuje běžný standard, to, co je srovnatelné se „špičkou“ v daných oborech. A nemusí jít přitom pouze o významný vědecký počín, ale o vše, čím by se Univerzita obrany mohla prezentovat v odborných kruzích, u civilní a vojenské veřejnosti.

Nové poznatky z oblasti vojenství, ekonomie, techniky, vojenské a bezpečnostní vědy bude možné prezentovat v novém univerzitním časopise „Security and Defence Science“, jehož profil je nyní připravován. Pozitivní věci, které dělají naši školu jedinečnou, ovšem můžeme veřejně prodat, tedy vhodně veřejně prezentovat už nyní. A to prostřednictvím veřejnoprávní televize, rozhlasu a tisku. Přitom žádoucí je prezentace zajímavých věcí z UO a univerzitních úspěchů i ve vojenském tisku, jako je čtrnáctidenník AREPORT a čtvrtletník CZECH ARMED FORCES TODEY. Pozitivní články v civilním a vojenském tisku zapadají do koncepce public relations Univerzity obrany. Promyšlené působení a prezentace dosažených výsledků ve vztahu k civilní a armádní veřejnosti je tedy nabílední. Oddělení vnějších vztahů UO je připraveno prezentační a dopisovatelskou činnost koordinovat a fakultám a ústavům v tomto směru poskytnout pomoc.

Pavel Pazdera

Slavnost na radnici

Hodiny ukrajují první minuty z jedenácté hodiny dopolední a do zaplněného Sněmovního sálu brněnské Nové radnice vstupují za zvuků slavnostních fanfár představitelé resortu obrany, operačních velitelství a nejvyšší akademičtí hodnostáři Univerzity obrany v Brně. V lavicích, kde jinak zasedají zastupitelé jihomoravské metropole, stojí několik desítek důstojníků. Důvodem slavnosti je ceremoniální akt ukončení jejich studia v kurzech. V historii Univerzity obrany jsou tak podruhé vyřazováni absolventi u nás nejprestižnějších kariérových kurzů.

Slavnostní vyřazení se konalo 22. června. Jeden generál a sedmdesát osm důstojníků na něm převzalo z rukou prorektora pro vnější vztahy Univerzity obrany plukovníka gšt. Ing. Miloslava

Váchy a pověřeného ředitele Ústavu operačně taktických studií UO podplukovníka Ing. Miroslava Zemana osvědčení o absolvování resortních kurzů. Šlo o absolventy nejvyšších forem vojenského vzdělávání u nás, a to důstojníky z kurzu Generálního štábu a kurzu vyšších důstojníků. Uvedené kurzy jsou realizovány Ústavem operačně taktických studií UO v rámci programů celoživotního vzdělávání vyšších důstojníků a v souladu s probíhající reformou ozbrojených sil ČR.

„Tyto kurzy jsou pozitivním výsledkem spolupráce Generálního štábu AČR v úloze zadavatele a Univerzity obrany jako dodavatele. Takto nastavená spolupráce je hlavním směrem k rozvoji vojenského školství tak, aby výsledky odpovídaly jak potřebám ozbrojených sil, tak kreditu, který si v současné době UO buduje v rámci celého systému školství, a to nejen vojenského,“ uvedla na adresu kariérových kurzů přítomná náměstkyně ministra obrany pro personalistiku Ing. Jaroslava Příbylová.

(Pokračování na str. 3)

(Dokončení ze str. 2)

Slavnostního aktu ukončení studia kurzů, který se konal v krásném prostředí Sněmovního sálu brněnské Nové radnice, se dále zúčastnili 1. zástupce náčelníka Generálního štábu AČR generálporučík Ing. Jaroslav Kolkus, velitel Společných sil generálmajor Ing. Josef Sedlák a další významní hosté. Samozřejmě nechyběli ani rodinní příslušníci absolventů.

„Dnes zde slavnostně vyřazujeme třináct absolventů v pořadí již 19. kurzu GŠ a šedesát šest absolventů 2. kurzu vyšších důstojníků. Vycházíme ze zkušeností a tradic předešlých institucí a pokusili jsme se opět pozvednout výš úroveň našich absolventů podle aktuálních požadavků našeho zadavatele,“ řekl ve svém projevu pověřený ředitel ÚOTS podplukovník Miroslav Zeman a dodal: „Je potřebné uvědomit si určitou specifčnost, a tou je nové pojetí přípravy vojenských profesionálů, které je v souladu s přijatou Konceptí vzdělávání v resortu Ministerstva obrany. Při retrospektivním pohledu za uplynulými měsíci musím konstatovat určité uspokojení. Naš ústav zvládnul plnohodnotně obě novelizované vzdělávací aktivity. Uvědomme si však, že bez podpory a pomoci Sekce personální MO, Generálního štábu AČR, operačních velitelství a dalších zainteresovaných složek by jsme to nedokázali. Za váš podíl na naší týmové práci vyjadřuji jménem Ústavu operačně taktických studií uznání a poděkování.“

K novým absolventům pak směřo-

valy další slova podplukovníka Zemana: „Jak se nám podařilo naplnit nemalé ambice, vaše, ale i naše očekávání, bude předmětem věcných rozborů. My však spatřujeme každého jednotlivého absolventa, každou individualitu v podobě vložené devizy, u které jsme se snažili společným působením navýšit jeho přidanou hodnotu. Do jaké míry se to povedlo, bude nám vizítkou vaše působení u jednotlivých součástí MO, jednotek, útvarů a zařízení AČR.“

Dva absolutní výtečníci z kurzu GŠ – plukovníci gšt. Ing. Alois Kadlčík a Ing. Miroslav Žižka a dva nejlepší absolventi kurzu vyšších důstojníků – majori Ing. Vladislav Sajdl a Ing. Ondřej Havel byli oceněni Cenou rektora UO, kterou jim předali prorektor pro rozvoj Univerzity obrany plukovník prof. Ing. Bohuslav Příkryl, Ph.D. a náměstkyně ministra obrany Ing. Jaroslava Příbylová.

Náměstkyně spolu s gratulací připomněla čerstvým absolventům důležitou věc: „Absolvování kurzu neznamená automatický výťah do nejvyšších armádních postů. Splnili jste pouze podmínku nutnou, nikoliv postačující. V moderní, dynamické armádě konec konců postačující podmínky ani neexistují. Naopak, moderní armáda vyžaduje ve všech oblastech neustálé obnovování znalostí, dovedností a získávání nových kvalifikací. Čeká vás další práce, vysoké osobní nasazení, skončil ani proces vašeho vzdělávání.“

Pavel Pazdera

Ocenění pomoci

„Nejdříve chci poděkovat všem, kdo se na boji s přírodním živlem podíleli a již přímo v terénu nebo při logistickém zabezpečování jednotek. Patří k nim například příslušníci 154. záchranného praporu Rakovník, kteří mimo jiné budovali protipovodňové bariéry v Praze, nebo vojáci 155. záchranného praporu Bučovice, zasahující především v povodí řek Dyje a Jevišovka. Specialisté 151. ženijního praporu Bechyně spolu s experty Univerzity obrany potvrdili své renomé při stavění mostů přes řeku Oslavu mezi obcemi Ocmánice a Naloučany a na Jihlavě v Číchově,“ začal své hodnocení vojenské pomoci povodněmi postiženým regionům armádní generál Pavel Štefka na shromáždění, které se konalo na MO 18. května 2006. Na jeho konci ocenil generál Štefka 37 vojáků z různých útvarů a zařízení, kteří se aktivně podíleli na záchranných pracích. Mezi odměněnými byl i vedoucí Katedry ženijních technologií FVT plk. doc. Ing. Věroslav Kaplan, CSc.

Jednala Vědecká rada UO

Na čtvrtém řádném zasedání Vědecké rady UO konaném 26. června 2006 proběhlo řízení ke jmenování profesorem s doc. Ing. Jaroslavem Čechákem, CSc. (K-207) a pplk. doc. Ing. Jiřím Ballou, CSc. (K-201), oba z Fakulty vojenských technologií UO. Dále hlasování o návrhu habilitační přednášky Ing. Petra Sládka z Ústavu ochrany proti zbráním hromadného ničení UO. V rámci informace ke stavu financování výzkumu a vývoje na univerzitě prorektor pro vědeckou činnost UO mj. doc. MUDr. Jan Österreicher, CSc. představil členům vědecké rady navrhované změny v systému financování výzkumu a vývoje. Cílem konkrétních kroků je odstranění přebytečné byrokracie na straně řešitelů a zkrácení doby trvání vyřízení požadavků u projektů obranného výzkumu a výzkumných záměrů o šest až osm týdnů.

Veteráni RAF a studenti UO

Začátkem června pobývala v ČR na pozvání Ministerstva obrany skupina veteránů 2. světové války – bývalých příslušníků RAF, Čechů žijících ve Velké Británii. Veterány vedl brigádní generál Ivan Schvarz, který je předsedou Svazu letců svobodného Československa v Londýně, a jejich návštěva u nás se konala u příležitosti 65. výročí bitvy o Anglii. Během týdenního pobytu navštívili také královéhradeckou Fakultu vojenského zdravotnictví UO a setkali se se studenty leteckých specializací Fakulty vojenských technologií UO.

Výstava na UO

Ve dnech 3. až 28. července 2006 bude ve vestibulu budovy FEM Kounicova 44 k vidění výstava fotografií s názvem Život nejen na kolech, která byla sestavena z vítězných prací stejnojmenné soutěže. Tuto soutěž vyhláší Liga za práva vozíčkářů a letošní ročník, jehož tématem je Život lidí se zdravotním postižením, bude již desátý.

CIMIC/PSYOPS

Ve středu 31. května 2006 se na půdě Univerzity obrany uskutečnila konference na téma Místo a úloha jednotky CIMIC/PSYOPS v asistenčních operacích. Konference se zúčastnili mimo jiné odborníci z Polska a Slovenska, pracovníci Univerzity obrany, příslušníci jednotky CIMIC/PSYOPS z Lipníku nad Bečvou, zástupci Krajských vojenských velitelství a další pracovníci resortu obrany, kteří se zajímají o problematiku, jež byla právě předmětem konference.

V současné době v rámci nasazení jednotek do nejrůznějších vojenských operací sehrávají důležitou roli psychologické operace a armáda každého členského státu NATO musí mít připraveny své příslušníky a prvky pro vedení psychologických operací.

Konferenci, jež byla organizována Ústavem operačně taktických studií UO pod záštitou náčelníka Sekce rozvoje druhů sil – operační sekce brigádního generála Ivo Zbořila, byla zahájena osobně prorektorem pro vnější vztahy UO plukovníkem gšt. Miloslavem Váchou.

Účastníci konference v několika hlavních referátech uvedli možné přístupy k některým základním oblastem rozvoje činnosti v oblasti civilně vojen-

ské spolupráce, jako je například využití prvků civilně vojenské spolupráce v míru na území našeho státu.

Pozornost byla věnována přípravě a realizaci psychologických operací jako nedílných součástí činnosti velitelů operačních a taktických stupňů. Vystoupení jednotlivých řečníků se týkala především působení na civilní obyvatelstvo v prostoru, za který velitelé odpovídají například při zahraničních misích.

Další z projednávaných oblastí byly právní aspekty řešení krizových situací, jež rozebírali odborníci AČR. Účastníci konference si vyměnili zkušenosti z působení střediska CIMIC/PSYOPS při operacích vně i uvnitř České republiky, problematiky vztahů armád a mezinárodních, vládních i nevládních organizací a rovněž byly prezentovány zkušenosti z právě probíhajících mírových misí, kterých se účastní jednotky české armády.

Na závěr konference se rozpoutala velmi zajímavá diskuse o využití jednotek pro civilní a vojenskou spolupráci a zároveň pro psychologické operace na území České republiky.

Diskutující vyjádřili mnoho zajímavých podnětů, které mohou v budoucnu dále obohatit a rozvinout výcvik, přípravu a realizaci těchto podpůrných operací. Například velitel střediska CIMIC/PSYOPS podplukovník Martin Krumník navrhl spolupráci s krajskými vojenskými velitelstvími a nasazení jednotky CIMIC/PSYOPS v případě řešení krizových situací, jež by mohly nastat v regionech našeho státu.

Mjr. Karel Kout
Foto: Pavel Pazdera

Univerzita obrany na konferenci ITEC

Ve dnech 16. až 18. května 2006 se na londýnském výstavišti ExCel konal již 17. ročník mezinárodní konference ITEC (International Conference and Exhibition Dedicated to Defence Training, Education and Simulation), které se zúčastnili zástupci různých složek AČR včetně Univerzity obrany.

Konference s doprovodnou výstavou je největší evropskou akcí, která se zabývá výcvikem a výukou příslušníků ozbrojených složek, zejména armád států NATO. Obsahem výstavy jsou prostředky pro simulaci bojové činnosti, trenažéry pro výcvik osádek bojové a dopravní techniky a výukové prostředky založené na počítačem podporované bázi (e-Learning). Konference se účastní zejména zástupci USA a Velké Británie. Země střední a východní Evropy zastupuje pravidelně aktivně jen Česká republika. Její delegace měla letos 15 členů.

Členem organizačního a programového výboru této prestižní mezinárodní konference je již čtvrtým rokem pplk. Ing. Vlastimil Malý, CSc., z Katedry ko-

munikačních a informačních systémů FVT. V letošním ročníku uváděl jako session chairman dvě sekce, ve kterých zazněly příspěvky z oblasti e-Learningu.

Jedním z nich byl společný příspěvek Evy Staňkové a Jiřího Dvorského z Katedry jazyků FVT a Miroslava Hrubého z Katedry komunikačních a informačních systémů FVT s názvem Challenging the Limits of International Co-operation in Creation and Sharing Electronic Study Materials in English. V první části příspěvku předneseného Evou Staňkovou byly prezentovány výsledky dílčího úkolu projektu specifického výzkumu Katedry jazyků FVT zaměřeného na vytváření elektronické studijní podpory anglického jazyka. Druhá část byla věnována možnostem efektivního zpracování a následného sdílení výukových elektronických materiálů ve vojenském prostředí. Vystoupení bylo završeno výzvou k širší mezinárodní spolupráci v této oblasti.

Prezentace se setkala s příznivým ohlaselem účastníků konference. Autoři byli kontaktováni zástupci Ministerstva obrany USA pro výcvik a vzdělávání, představitelem výukové a vzdělávací sekce NATO a též zástupcem vzdělávacího centra německých námořních

sil. Všichni projevíli zájem o výsledky projektu a nabídli možnost spolupráce při vytváření a sdílení elektronických výukových materiálů.

Další příspěvek z ČR přednesl doc. Ing. Vladimír Vráb, CSc., z Centra simulačních a trenažerových technologií Brno (CSTT). Ve své prezentaci se zabýval budoucími akvizičními plány AČR v oblasti simulačních technologií a záměrem rozvoje simulačních a trenažerových technologií v AČR až do roku 2020.

Konference ITEC se pravidelně účastní přibližně 10 až 20 odborníků z ČR, většinou z resortu MO. Příští ročník se bude konat ve dnech 24. až 26. dubna 2007 v Kolíně nad Rýnem.

- JD -

Revolučnost konceptu NEC spočívá v jeho komplexnosti

V úterý 20. června 2006 se na Univerzitě obrany uskutečnila odborná konference na téma Velení a řízení v prostředí NEC (Network Enabled Capability)–III, kterou uspořádal Ústav strategických studií UO ve spolupráci se Sekcí rozvoje druhů sil – operační sekci MO a Sekcí komunikačních a informačních systémů MO. Záštitu nad konferencí převzal a jednání se zúčastnil náčelník Generálního štábu AČR armádní generál Ing. Pavel Štefka.

Cílem konference navazující na závěry předchozích konferencí „Problémy velení a řízení profesionální armády - I“ (2004) a „Velení a řízení v prostředí NEC - II“ (2005) bylo objasnit stav rozpracování Strategie budování schopností NEC v ozbrojených silách ČR s důrazem na naplňování operačních požadavků Armády ČR. Zároveň nastinit zásady velení a řízení v prostředí NEC a z toho vyplývající požadavky pro přípravu vojenských profesionálů a na výzkum pro podporu NEC v předpokládaném operačním prostředí. Konferenci zdárně moderoval Ing. Antonín Krásný.

Téma NEC (schopnost efektivně pracovat v informačních sítích) je v současné době častou náplní konferencí a seminářů s armádní tematikou prakticky na celém světě. Z vystoupení účastníků brněnské konference vyplynulo, že koncept NEC – vyjádřeno sportovní terminologií – představuje běh na velmi dlouhou trať s mnoha kontrolními stanovišti, na kterých se předpokládá možnost změření reálného zvýšení operačních schopností ozbrojených sil ČR. Revolučnost konceptu NEC spočívá v jeho komplexnosti. Není to tedy jen záležitost informačních

a komunikačních technologií a jejich postupné integrace, ale všech druhů vojsk a služeb, procedur, procesů, stylu práce a dalších.

Jednodenní konference, která se uskutečnila na Univerzitě obrany, byla určena pro pracovníky resortu obrany a ukázala nejen aktuální stav rozpracování NEC v ozbrojených silách ČR, ale také vytvořila diskusní fórum pro nalezení problémových otázek v rámci budování schopností NEC. Jak uvedl náčelník GŠ AČR armádní generál Pavel Štefka, pod řízením Sekce KIS MO jako celoresortního gestora NEC byla v uplynulém roce zpracována Konceptce NEC a letos probíhá její rozpracování do Strategie

Armádní generál Ing. Pavel Štefka

budování NEC v OS ČR. „Není to však jen zpracování dokumentů a koncepcí. Reálně výsledky se již promítly i do systému velení a řízení a tím i do operačních schopností vojsk. Mobilní místa velení v rámci brigádního úkolového uskupení na bázi 4. brigády rychlého nasazení mají již dnes takové schopnosti, které byly před několika málo léty nemyslitelné,“ řekl generál Štefka.

Vývoj operačně taktického systému velení a řízení (OTS VŘ) byl zahájen již v

roce 1995 a v roce 1999 po provedených vojskových zkouškách byly zavedeny do používání první kusy provozoven. V současné době je již zavedeno u brigádního úkolového uskupení na bázi 4. brn dvacet typů nových provozoven v celkovém počtu 70 kusů technických prostředků. Přitom bylo proinvestováno 2,9 miliard korun. Do roku 2012 zbývá vybudovat ostatní prvky pozemních sil AČR s plánovanými investicemi přibližně 4,6 miliard. Podle náčelníka Generálního štábu AČR je důležité, že většina zavedených technologií je a bude z produkce našeho odborného průmyslu. „V průběhu cvičení spojovacího vojska Network Challenge 2006 a hlavně v průběhu závěrečných ukázek možností OTS VŘ před dvěma týdny jsme byli svědky jak tyto schopnosti každoročně narůstají,“ zdůraznil armádní generál Pavel Štefka.

Úkol, který nyní čeká armádu v souvislosti s realizací Strategie NEC, je spojit všechny projekty vyzbrojování pozemních a vzdušných sil s projekty OTS VŘ pozemních a vzdušných sil a vzájemně je propojit do integrovaného prostředí NEC. Dále je nezbytné vyřešit požadavky Severoatlantické aliance k vybudování společného NATO NEC. K tomu již byly zahájeny projekty implementace rozhraní podle specifikace Multilateral Interoperability Program a implementace přenosového protokolu IP (Internet protocol) do OTS VŘ pozemních sil.

NEC ale nejsou jen prostředky informačních a komunikačních technologií. „Stejně důležitá je oblast výcviku personálu, správně nastavených organizačních struktur a operačních procesů v oblasti velení a řízení a dalších. V této oblasti to budou úkoly především pro velitele a štáby a to na všech stupních velení. NEC přestává být jen záležitostí Generálního štábu a Sekce KIS MO. Zaváděnou techniku je nutné umět nejen obsluhovat, ale využít její schopnosti a informace, které zprostředkovává k neustálému zvyšování operační efektivity AČR,“ upozornil armádní generál Pavel Štefka. Podle něj důležitou roli v přípravě personálu bude hrát i Univerzita obrany, která se ve výuce musí více zaměřit na oblast velení a řízení.

Jak vyplynulo z vystoupení dalších účastníků konference, veškeré úsilí při budování NEC je nutné správně rozfázovat a stanovit si postupné reálné cíle s dosažitelnými a měřitelnými výsledky. Rozhodujícím ukazatelem efektivity vynaložených prostředků bude právě nárůst operační efektivity AČR.

V tomto procesu bude mít klíčovou roli vlastní řízení výstavby NEC. Každý organizační celek resortu bude mít své úkoly a ty musí někdo plánovat, řídit, koordinovat a vyhodnocovat. Vytvoření tohoto celoresortního mechanismu bude pravděpodobně největší výzvou v dané oblasti pro nejbližší období.

Pavel Pazdera

Kadeti navštívili naši univerzitu

Dne 8. června 2006 navštívila Univerzitu obrany delegace jedenácti kadetů z amerických vojenských akademií, konkrétně z US Military Academy at West Point a United States Air Force Academy. Skupina byla vedena kapitánkou Amandy Gookins (USAF), vyučující na akademii ve West Pointu. Návštěva se uskutečnila v rámci dvoutýdenního pobytu amerických studentů v Polsku a České republice.

Vedle představení historie, struktury a poslání Univerzity obrany měli američtí kadeti možnost besedovat se studenty obou brněnských fakult Univerzity obrany. V rámci neformální diskuse došlo k vzájemné výměně informací, názorů a zkušeností.

Z akademických pracovišť univerzity kadeti navštívili Katedru systémů PVO FVT a Katedru řízení palební podpory FEM. Na obou pracovištích byli seznámeni s pedagogickou a výzkumnou činností kateder a následně měli možnost zhlédnout ukázkou využití simulačních prostředků ve výuce budoucích důstojníků AČR.

Nabitý program americké delegace neumožnil delší pobyt na půdě Univerzity obrany a ještě téhož dne po obědě kadeti naši školu opustili. Dalším zastavením pro ně byla 22. základna letectva v Náměšti nad Oslavou.

Mjr. Vladan Holcner

Zasedání Akademického senátu UO

Dne 20. června 2006 proběhlo v Hradci Králové zasedání Akademického senátu UO, kterého se z pověření rektora – velitele zúčastnil starší právník UO pplk. JUDr. Petr Machálek. V úvodu jednání složil senátora doc. Ing. Zbyněk Růžička, CSc. z volebního obvodu FVT, který získal mandát senátora jako náhradník za PaedDr. Zdeňka Brtníka, CSc. Ten se mandátu vzdal na květnovém zasedání senátu.

Dalšími body jednání bylo schválení návrhů rektora - velitele na úpravy vnitřních předpisů UO, jmenovitě pak úpravy Volebního a jednacího řádu Akademického senátu UO, návrhu 1. a 2. změny Statutu UO (zásadní změna se týká zrušení ustanovení o schvalování rozpočtu školy senátem), úpravy Řádu pro obsazování míst akademických pracovníků UO a úpravy Studijního a zkušebního řádu pro studenty, kteří nejsou zapsáni na žádné z jejích fakult. Všechny návrhy byly schváleny. Širší diskuse se rozvinula kolem návrhu legislativní komise, která doporučila zvážení úpravy čl. 43 odst. 3 a 4 Statutu

UO - využívání akademických obřadů imatrikulace a promoce i u studentů doktorských studijních programů. Podplukovník Machálek byl proto požádán, aby s rektorem tuto otázku posoudil.

Následovalo schválení návrhů vnitřních předpisů FVT (Statutu FVT, Volebního a jednacího řádu Akademického senátu FVT, Studijního a zkušebního řádu pro studenty FVT) a schválení návrhu rektora - velitele na doplnění Vědecké rady UO o doc. PhDr. Františka Hanzlíka, CSc., proděkana FEM.

V závěru jednání bylo uloženo předsednictvu AS zkontrolovat možné zániky mandátů z důvodů ukončení studia a organizačních změn k 1. 9. 2006 a v případech, kdy v jednotlivých volebních obvodech nebudou zvoleni náhradníci, připravit na zasedání 19. září návrh usnesení AS UO na vyhlášení doplňovacích voleb v příslušných obvodech.

- SB -

Vyřazení na FVZ

Dne 30. června 2006 proběhlo na Fakultě vojenského zdravotnictví UO v Hradci Králové slavnostní vyřazení absolventů magisterských studijních programů vojenské všeobecné lékařství a vojenská farmacie. Vyřazeno bylo celkem 15 vojenských lékařů a 2 farmaceuti. Slavnostní akt proběhl za účasti představitelů velení Univerzity obrany, Fakulty vojenského zdravotnictví, představitelů státní správy a samosprávy, zástupců partnerských vysokých škol, hostů a rodinných příslušníků. Slavnostní chvíle umocnil tóný Posádkové hudby Hradec Králové. Pro absolventy Fakulty vojenského zdravotnictví se tak Den armády stal i dalším významným dnem v jejich profesním životě.

- JCH -

Úspěšný kurz zkušebních komisařů

Ve dnech 5. až 16. června 2006 pořádala Katedra řízení zabezpečení boje FEM kurz teoretické přípravy nových zkušebních komisařů ženijního vojska AČR - vůdců vojenských plavidel (ZKŽV-VVP).

V minulých letech byl kurz pořádán Vysokou vojenskou školou pozemního vojska ve Vyškově, letos proběhl poprvé v Brně pod hlavičkou Univerzity obrany. A že to byl kurz po všech stránkách úspěšný, dokazují i výsledky všech deseti účastníků. Všichni totiž splnili závěrečné testy jak na vůdce malého plavidla, mezinárodní pobřežní plavbu na moři, tak z námořní navigace a meteorologie. Neméně náročná byla i ústní zkouška ze základů plavební nauky a konstrukce plavidel.

Těchto výsledků bylo dosaženo především výbornou spoluprací hlavního ZKŽV AČR Ing. J. Leheta s představiteli Státní plavební správy Praha Ing. M. Jandou a kapitánem P. Kocfeldou. Posledně jmenovaný, kapitán námořní plavby P. Kocfelda, vedl výuku v prvním týdnu kurzu, kde svými odbornými a pedagogickými znalostmi a působivým vyprávěním o plavbě na lodi, dovedl zaujmout všechny příslušníky kurzu. Druhý týden kurzu, vedený doc. Ing. G. Števkem, CSc. (K-108), byl ve znamení technických parametrů konstrukce plavidel a přípravy na závěrečné zkoušky.

Jménem celého kurzu bych rád poděkoval všem, kteří se podíleli na zplánování, přípravě, vedení a závěrečných zkouškách tohoto kurzu. Pevně věřím, že spolupráce mezi ženijním vojskem AČR, Univerzitou obrany a Státní plavební správou Praha se bude nadále rozvíjet ku prospěchu všech jmenovaných složek a v roce 2007 se uskuteční praktická týdenní příprava, příslušníků tohoto kurzu, na lodi.

Ing. J. Kyjovský, K-108

Slovinsko-české cvičení ALPE 2006

Pracovní kontakty mezi slovinskými a českými vojenskými vzdělávacími institucemi mají již mnohaletou tradici. Univerzita obrany navázala na výsledky této spolupráce a již druhým rokem se konají reciproční zahraniční návštěvy slovinských studentů Důstojnické školy v Ljubljani v České republice a studentů Univerzity obrany ve Slovinsku.

Cílem této spolupráce je ověření teoretických zkušeností z přípravy mladých velitelů v obou armádách s důrazem na inovaci forem a metod jejich přípravy a realizaci takového systému přípravy, který zabezpečí plnění úkolů v podmínkách nasazení mnohonárodních uskupení.

Letošní účast českých studentů ve Slovinsku byla v porovnání s minulými lety výjimečná. Dosavadní spolupráce byla nastavena tak, že slovinští studenti přijíždějí do České republiky v letních měsících a čeští studenti do Slovinska v zimě. Těžiště zimního výcviku spočívalo v realizaci taktických úkolů s využitím vojensko-praktického lyžování. Od letošního roku byla provedena v plánu dvoustranné spolupráce úprava – studenti Univerzity obrany odjíždějí do Slovinska k absolvování tzv. „zelené varianty“. Zahraniční služební cesta byla vykonána v první polovině června.

Celou dobu pobytu byli studenti začleněni do smíšených slovinsko-českých týmů, jejichž základ tvořily smíšené dvojice. Výhodou takovéto organizace byla nutnost studentů komunikovat mezi sebou v angličtině, od vydávání oficiálních rozkazů a úkolů při plnění taktických úkolů až po osobní komunikaci a výměnu názorů ve dvojicích.

Vysokohorské prostředí Slovinska bylo zárukou zajímavého a pestrého programu ve složitých terénních a povětrnostních podmínkách. A protože i ve Slovinsku vládla paní Zima déle než v uplynulých letech, přecházela někdy „zelená varianta“ v „bílou“.

První z dvoudenních bloků výcviku spočíval v zaujetí základny v podhůří Alp dvěma četami „MODRÝCH“ a skupinou „ČERVENÝCH“ na návrších. „ČERVENÍ“ hlídkovali ve stanovených prostorech, úkolem „MODRÝCH“ bylo provádět průzkum prostoru nepřítele a připravit podmínky pro útok a ovládnutí prostoru v ranních hodinách druhého dne. Obě skupiny přežívaly v terénu včetně přípravy stravy. Po rozednění dokončili „MODRÍ“ průzkum a provedli dvoustranný manévr na pozici „ČERVENÝCH“. Na výšinách zněly výstřely cvičného střeliva ze samopalů AK-70, malé skupiny bojujících stran využívaly členitého terénu k zajímavým manévřům. Po ukončení duelů zaujaly všechny skupiny své původní základny a odtud se přesunuly pochodem do shromaždiště.

Druhý dvoudenní blok byl náročnou prověrkou fyzických i psychických sil účastníků. S veškerou výstrojí potřebnou pro dvoudenní přežití v horách

vystoupali cvičící do hor, aby pro noční přežití sestoupali do údolí. Prostředí bylo různorodé. Pochod byl proveden do kopců s nízkým horským porostem, část pochodu vedla několikasetmetrovým nízkým a úzkým tunelem, ve kterém se hodily přilby a svítilny. Po vystoupení do vyšších výšek procházeli účastníci úseky kamenných lavin, psychicky náročný byl pochod po hřebenech hor, kdy na obě strany od úzkých kamenitých steziček padaly skály do hlubokých údolí. I sněhu si cvičící užili, včetně dvou sjezdů do údolí po sněhových polích. Většina účastníků jela vestoje, pro příkrý sráz nebyla nouze i o kratší či delší jízdu po zadku. Bivakování bylo spojeno s přípravou a konzumací stravy v terénu. Dopoledne druhého dne byl již proveden pochod nepoměrně přijatelnějšími a méně náročnými terény.

Adrenalinový byl i kaňoning. Výbavení neopřeny a přilbami sjížděli studenti asi 1,5 hodiny horskou říčku klikatící se mezi skalními útvary. Jízda na zádech nohama dolů a skoky do tůňek byly nejpřijatelnějšími „cviky“. Psychicky náročnější byla jízda na břiše nebo na zádech hlavou dolů. Od nízkých sjezdů a skoků bylo finále v podobě dvanáctimetrového sjezdu. Ono vlastně ani nešlo o sjezd, skála padala kolmo dolů, takže i těla studentů spíše padala než klouzala po vodou smáčené skále. Dvanáctistupňová voda byla dost dobrým prostředím.

Několikahodinový odpočinek v nabitém programu zaručila návštěva muzea v Kobaridu. Těžiště muzejních expozic je věnováno 1. světové válce a významu a vlivu vysokohorského prostředí na výsledky bojů na území současného Slovinska.

Stejní slovinští i čeští studenti se znovu setkají v měsíci říjnu, kdy bude probíhat reciproční cvičení s názvem „BREZINA 2006“. Doufejme, že stejně tak, jako se našim studentům líbil program jejich návštěvy ve Slovinsku, bude se líbit i program slovinským studentům při pobytu u nás.

Pplk. Zdeněk FLASAR, K-110

Co znamená dostat šanci reprezentovat UO

Ve dnech 2. až 7. června 2006 proběhl na brněnském výstavišti mezinárodní veletrh Autotec. Již tradičně naši školu na této mezinárodní výstavě reprezentovala Katedra bojových a speciálních vozidel FVT. Cílem celé akce bylo prezentovat výsledky vědecké práce naší katedry, postavit a provozovat zkušební polygon a na něm, mimo jiné, provést experimentální měření v rámci řešení výzkumného záměru katedry a také reprezentovat Armádu ČR a Univerzitu obrany.

Výsledky vědecké práce katedry byly prezentovány v rámci doprovodného programu na dvou konferencích, a to AUTOSYMPO 2006 a Silniční doprava a životní prostředí. Na konferenci AUTOSYMPO 2006 vystoupil vedoucí katedry plk. prof. Ing. Miroslav Vala, CSc. s referátem, kterým seznámil odbornou veřejnost s požadavky kladenými na vozidla pro armádu i s příklady využívaných nebo perspektivních konstrukčních řešení. Na konferenci Silniční doprava a životní prostředí prezentovali výsledky své práce odborné veřejnosti pplk. doc. Ing. Štefan Čornák, Dr., doc. Ing. Roman Balík, CSc., prof. Ing. Jiří Stodola, DrSc. a Ing. František Hošek, CSc. Vesměs šlo o prezentaci výsledků výzkumného záměru řešení kolektivem katedry.

Každý, kdo se vědeckým výzkumem zabývá, mi dá za pravdu, že rozhodujícím kritériem každé vědecké práce je praktická verifikace teoretických výsledků. Komplexní provedení rozsáhlých experimentů ve stísněných podmínkách katedry téměř přesahuje rámec jejích možností. Proto management katedry využil nabídku Brněnských veletrhů a výstav postavit v rámci mezinárodní výstavy Autotec polygon. Vybudováním

polygonu se podařilo skloubit dobré a užitečným. Na jedné straně brněnské veletrhy zabezpečily vozidla (tři off-roady a sedm nákladních vozidel), na druhé straně naše katedra zabezpečovala jejich provoz na polygonu a zároveň je využila k provedení experimentálních měření. A nejenom to. U řídicího stanoviště polygonu se zájemci o studium na Univerzitě obrany mohli seznámit s její strukturou, studijními obory, systémem výuky a podobně. Tyto informace poskytovaly dvě studentky z FEM pprap. Miluše Nováková a Barbora Posládková.

Polygonem na Autotecu se katedra pochlubila i francouzské delegaci, kterou tvořili tři vysocí důstojníci z francouzské Vysoké aplikační školy materiálního zabezpečení – ESAM: velitel školy generál Benoit Millot, jeho zástupce pro vnější vztahy podplukovník Jacques Brun a náčelník oddělení vojenské techniky commandant Patrik de Marchi. Po brifinku na katedře jim byla na polygonu umožněna projížďka v předváděných

vozidlech a pak si prohlédli expozice na veletrhu. Generál Millot se živě zajímal nejen o auta francouzské provenience, ale i o české značky.

Každého, kdo se na přípravě, provozu a likvidaci polygonu podílel, potěšil zájem a osobní návštěva velitele – rektora UO brigádního generála prof. Ing. Rudolfa Urbana, CSc., jenž se na místě mohl přesvědčit, že velí lidem, kteří vědí, co znamená dostat šanci reprezentovat Univerzitu obrany na mezinárodním fóru.

Pplk. doc. Ing. Štefan Čornák, Dr., K-202

DĚKOVNÝ DOPIS REKTOROVĚ UO

Vážený pane rektore,
dovolte mi, abych Vám touto cestou poděkoval za vstřícný, rychlý a profesionální přístup projekčního týmu a průzkumné skupiny katedry ženíjních technologií Univerzity obrany, jejichž členové se významnou měrou podíleli na stavbě provizorních přemostění v obcích Naloučany a Čichov počátkem dubna tohoto roku.

Rád bych Vás tímto, vážený pane rektore, požádal, abyste tlumočil mé poděkování především panu plk. doc. Ing. Věroslavu Kaplanovi, CSc., panu pplk. doc. Ing. Pavlu Maňasovi, Ph.D., panu por. Ing. Martinu Bendovi a dalším, kteří se na této akci z Vaší strany podíleli.

Vaše pomoc kraji Vysočina velice pomohla a je velmi kladně hodnocena jak krajem, tak postiženými obcemi a dalšími dotčenými subjekty.

Ještě jednou Vám děkuji za kvalitní spolupráci.

Se zdvořilým pozdravem

Miloš Vystrčil
hejtman kraje Vysočina

Naším studentům se na konferenci v Liptovském Mikuláši dařilo

Ve dnech 24. až 26. května 2006 se v Akademii ozbrojených sil generála Milana Rastislava Štefánika v Liptovském Mikuláši konala studentská vědecká konference pod názvem „Students Scientific Conference 2006“. Soutěží v 11 odborných sekcích se zúčastnilo více než 120 studentů vojenských vysokých škol – převážně z pořadatelského Slovenska, dále z Polska, Ukrajiny, Maďarska, Egypta a České republiky.

Univerzitu obrany zastupovalo 12 studentek a studentů s 11 soutěžními pracemi a nutno dodat, že velmi úspěšně, protože většina z nich stanula na pomyslných stupních vítězů. Všem našim soutěžícím i jejich odborným konzultantům patří poděkování za vzornou reprezentaci školy.

Sekce Vojenské vědy

1. místo: nprap. Bc. Radomír DUPAL (12-2D): Teoretické zdůvodnění zastrílení rámováním a chyby zastrílení a přenosů palby. Konzultant: prof. Ing. Ladislav Potužák, CSc., K-107.

Závodní výbor ČMOSA informuje

Ani jsme se nenadáli a půl roku 2006 je za námi. To je důvod k malé rekapitulaci činnosti závodního výboru (ZV).

Dne 6. dubna proběhla konference delegátů, která schválila Zprávu o činnosti za rok 2005, Zprávu revizní komise, Návrh rozpočtu na rok 2006 a Usnesení. ZV v první polovině letošního roku mimo svou hlavní činnost, tj. přípravu kolektivní smlouvy, kontrolu jejího dodržování, kontrolu BOZP a právní pomoci členům odborů, připravil pro své členy i spoustu zajímavých akcí, výletů, návštěv divadel a koncertů.

Jmenujme alespoň některé z nich: odborářský ples, zájezd na běžky, koupání v termálních lázních Čalovo, tradiční přechod Pálavy, výlet do Rakouska: Medvědí soutěska, akce pro ženy – příjemné setkání na Klubu UO, výlet ke Dni dětí, zájezd na ochutnávku vín do Poysdorfu, divadelní představení a spousta dalších krásných akcí. Všechny tyto akce se setkaly s kladným ohlasem zúčastněných, proto ZV hodlá i nadále v této své činnosti pokračovat. Na podzim nás čeká kromě povinností i řada příjemných odpočinkových aktivit: volejbalový turnaj, zájezdy do Šoproně a Mariazell, burčákový pochod, koupání v Laa, Mikulášská nadílka pro děti, vánoční zájezd do Vídně, divadla a další akce. Je se tedy opět na co těšit.

ZV přeje všem svým členům i ostatním zaměstnancům UO krásné léto a příjemně strávenou dovolenou.

- ŠH -

Sekce Informační systémy

1. místo: nprap. Jan CEPEK (25-5VT): Živé linuxové systémy založené na Source Mage GNU/Linux. Konzultant: mj. Ing. Ladislav Hagara, K-209.

2. místo: pprap. Jana SLAVÍKOVÁ (22-3ARV) a pprap. Michal SVĚTLÍK (22-3RLP): Rozvoj Systému podpory prezenční formy výuky anglického jazyka na Fakultě vojenských technologií Univerzity obrany. Konzultanti: RNDr. Eva Staňková, K-218 a Ing. Miroslav Hrubý, CSc., K-209.

Sekce Telekomunikační systémy

3. místo: nprap. Milan ZAJÍČEK (25-5SRS): Počítačový model pro vyhodnocení kvality spojení geostacionární satelit – pozemská stanice. Konzultant: Ing. Marie Richterová, Ph.D., K-209.

Sekce Elektronika

1. místo: nprap. Marián MACKO (25-5VT): Informační a přístupový autonomní systém na bázi obvodů iButton. Konzultant: npor. Ing. Milan Čeleda, K-209.

Sekce Ekonomika a logistika

2. místo: prap. Jakub PÍCKA (13-3RK): Ekonomické otázky outsourcingu. Konzultant: prof. PhDr. Miroslav Krč, CSc., K-102.

Jan Kroulík, K-203

SVOČ v Maďarsku

Ve dnech 23. až 25. května 2006 se v Budapešti na Univerzitě obrany Miklóše Zrínyiho uskutečnila již tradiční soutěž vědecko-odborných prací studentů nejen této univerzity. Přítomni byli také studenti ze zahraničí v zastoupení České republiky, Slovenska, Ukrajiny a Rumunska. Za Univerzitu obrany se zúčastnili dva studenti z Fakulty ekonomiky a managementu a jeden z Fakulty vojenských technologií.

Tento ročník byl netradiční tím, že zahraniční studenti nebyli hodnoceni v pořadí a neumísťovali se tak na jednotlivých příčkách, ale dostali čestné ocenění za svou práci. Vedoucí české skupiny byla, se svou prací zaměřenou na finanční ohodnocení služby profesionálních vojáků v ACR a USA, nprap. Radka Poláčková; práci zaměřenou na možnosti využití provizorních oprav BVP prezentoval prap. David Kachlík a o zjišťování polohových informací hovořila prap. Lucie Vejdelková.

První den návštěvy byl seznamovací, ve formě společného přátelského zápasu ve floorbalu, kdy skupina sestavená z Čechů a Slováků dokázala, že i když některé ze Slovenek hrály tento sport poprvé, nedá se našim dvěma národům upřít vrozený talent k hokeji, který je této hře velice podobný, a porazila maďarské mužstvo krásným výsledkem 5:4. Druhý den byl věnován především cíli této návštěvy, tedy prezentaci prací.

V odpoledních hodinách navštívili všichni zahraniční studenti Budapešť a pod vedením zkušené průvodkyně se seznámili s tímto krásným městem a jeho památkami. Pozdní večerní hodiny byly věnovány slavnostní večeři, na které byly studentům předány pamětní diplomy. Za dobu pobytu vzniklo spoustu přátelství nejen mezi Čechy a Slováky, ale také mezi ostatními národnostmi. Poslední den skoro všichni využili k soukromé dopolední návštěvě Budapešti za doprovodu vyčleněných maďarských studentů a po rozloučení odjeli účastníci zpět do svých domovů.

Tato akce potvrdila, že národy v Evropě k sobě mají blízko nejen jazykově, ale i sociálně a dopomohla k vytvoření nových kontaktů nejen ve služební rovině.

Připravil: – Hec –

Klub hráčů bojových her a simulací oslavil první výročí

Je tomu rok, co byl při Univerzitě obrany v Brně 31. května 2005 založen Klub hráčů bojových her a simulací. Za svou krátkou kariéru však stihl už několikrát reprezentovat nejen Univerzitu obrany, ale také Armádu České republiky na domácí i zahraniční scéně.

První veřejná prezentace

Jednou z největších akcí, kterou klub ve spolupráci s rektorem, CKI-Sem a Progamers s.r.o. organizoval, byl zahajovací turnaj činnosti klubu ve hře Counter-Strike spojený s návštěvou ministra obrany Karla Kühlna a ministryně informatiky Dany Běrové. Při této příležitosti udělil ministr obrany klubu ve spolupráci s Vojenským historickým ústavem Praha název Anthropoid, symbolicky odkazující k atentátu českých parašutistů na říšského protektora Reinharda Heydricha za druhé světové války. „Armáda nepodporuje bezcílné hraní, ale nacvičování dovedností, které vojáci využijí v reálných situacích, do kterých se mohou dostat,“ vysvětlil novinářům ministr. Celý tento turnaj kromě propagace klubu a univerzity měl také za cíl ustanovit vítězný, potažmo reprezentační tým na připravovaný AMD PG Challenge.005 konaný od 23. června do 26. června 2005 v Praze, na kterém se měl klub v plánu poprvé představit i hráčské veřejnosti.

Anthropoid poprvé na cestách

Celého turnaje se kromě hráčů týmu Anthropoid účastnil i předseda klubu ppap. Jiří Pazděra, který v době, kdy jeho svěřenci hráli, navazoval důležité kontakty se zástupci firem a organizací působících v odvětví počítačového průmyslu. Již tehdy bylo jasné, že klub má v plánu vzhledem k dlouho očekávanému nástupu nové hry Battlefield 2, která mnohem reálněji simuluje bojovou situaci a je pro potřeby klubu využitelnější, ustoupit od Counter-Striku a přejít právě k této hře vzhledem k její vyšší kvalitě a propracovanosti ve všech směrech.

Důležitým člověkem, který pomohl klubu v realizaci tohoto plánu, byl pan Daniel Mikšovský, předseda Českomoravského svazu progamingu a organizátor PG Challenge. Jeho úplné první pomocí klubu bylo propůjčení serveru na zahajovací turnaj a v souvislosti s přechodem klubu na Battlefield 2 byl ze začátku prostředníkem v jednání s firmou Electronic Arts Games, zastoupenou panem Danielem Krešem. Právě díky EA a panu Krešovi bylo již koncem července klubu dodáno 20 originálních her k zajištění činnosti klubu, za což patří

firmě EA Games a panu Krešovi veliké poděkování.

Den NATO v Ostravě

V době aplikačních kurzů, kterých se účastnili všichni studenti budoucích 3. a 2. ročníků, se 10. září 2005 uskutečnil v Ostravě Den NATO, na kterém univerzitu reprezentoval právě Klub hráčů bojových her a simulací a zájmový kroužek MUSADO MCS působící při UO. Den NATO v Ostravě byl jedním z dalších úkolů, který byl před klub postaven a kterého se s chutí a bez váhání chopil. Hlavním úkolem klubu bylo na této akci reprezentovat Univerzitu obrany v Brně a její jednotlivé fakulty. Jako vedlejší avšak neméně důležitý úkol byla prezentace nové hry Battlefield 2. Cíl byl splněn, neboť zatímco se rodiče informovali o možnostech studia svých potomků na UO u zástupců univerzity, tak se jejich mladé a dospívající děti za pomoci členů

„dvanáct“ a jen díky diplomatickému umu předsedy klubu se nakonec dostal do nominace turnaje.

Turnaj byl organizován jako realtimeový zápas 8 versus 8. Vzhledem k těmto podmínkám byli členové, dle svých schopností a dovedností, rozděleni předsedou klubu do obranného a útočného družstva a velitel čtyř dle novodobého pojetí boje operoval na samostatném VPS, odkud vydával povely a řídil celý průběh boje.

Obranné družstvo pod vedením prap. Kachlíka a útočné družstvo pod vedením prap. Pazděry bleskově plnily úkoly zadané velitelem nprap. Vidlákem a získávaly tak cenné body do závěrečného hodnocení každého kola. Celý turnaj skončil nesporným vítězstvím.

„A je to tu dámy a pánové, vítězem diváckého turnaje v Battlefieldu se po třinácti vítězstvích bez porážky stávají snad ti nejlepší vojáci, které AČR má,“

klubu účastnily virtuální bitvy, kterou mohly právě svým přičiněním a týmovou spoluprací vyhrát. A i když nechci aby to vypadalo příliš namyšlené nebo dokonce pohrdavé, odvážím si tvrdit, že u stánku UO se vystřídal nejvíce dospělých i malých návštěvníků v porovnání s ostatními stánky zástupců nejen resortu Ministerstva obrany.

Invox 2005 byl pro klub úspěchem

Jednou z velkých akcí roku 2005, která se konala v prostorech Brněnských veletrhů a výstav byl 27. října 2005 mezinárodní veletrh informačních technologií a spotřební elektroniky Invox a Digitex 2005. Jednou z hlavních akcí veletrhu byly i turnaje v nejrůznějších soupeřských počítačových hrách, které jsou na nejvyšších žebříčcích oblíbenosti na světě. Právě zde se klub rozhodl pokračovat ve své reprezentační dráze účastí v turnaji hry Battlefield 2. Vzhledem ke služebním povinnostem jednotlivých příslušníků reprezentačního týmu se Anthropoid na turnaj dostavil „za pět minut

studenti Univerzity obrany!“, křičel tehdy do mikrofonu moderátor akce a členové klubu pod vedením předsedy klubu převzali pohár na pódiu.

Druhá reprezentace v matce našich měst

Dne 16. prosince 2005 to bylo již podruhé, co Anthropoid vyrazil do Prahy, aby se o den později zúčastnil turnaje, na kterém bude reprezentovat nejen sám sebe. Šlo o celostátní turnaj v Battlefieldu 2 pojmenovaného podle pořadatelské společnosti, která mimo jiné také pomohla klubu v začátcích jeho činnosti a tato spolupráce trvá dodnes, BATTLEFIELD.CZ / EA BF2 LAN party.

Na tento turnaj již Anthropoid vyrazil s dvěma reprezentačními týmy Silver A a Silver B (po osmi členech), které se stejně jako klub odkazují svým názvem na bezesporu hrdinskou akci československých výsadkářů za druhé světové války.

Turnaj byl na poslední chvíli přeorganizován na realtimeový, 6 versus 6 a

ne 8 versus 8, navíc bez možnosti použití commander módu. Vzhledem k tomu byla celková organizace obou týmů upravena, což si vyžádalo také změnu plánované taktiky. Veškerá taktika obou týmů byla původně trénována pro osm hráčů a zřejmě právě tato neočekávaná změna byla pro oba týmy osudová. I přes veškerou snahu obou týmů se nedařilo všechny kola zvolených map vyhrávat na sto procent a také díky nedopracovaným pravidlům, které určovaly vítěze podle počtu zbylých bodů, se stávalo, že i když ze čtyř kol jednoho zápasu vyhrál Silver A kola tři, stejně daný zápas celkově prohrál. V konečném hodnocení celého turnaje tedy nakonec vyhrál tým Dead Rabbits, o jehož vítězství se mnoho účastníků vyjádřilo jako o „nezaslouženém“, což nám ovšem nepřislouší soudit, následovaný Dark Angels a na krásném třetím místě se umístil Silver A. V rámci dobrých vztahů s veřejností pak příslušníci klubu představili propagační video z aplikačních kurzů sestřihávané předsedou klubu a nastínilo možné znění bojového rozkazu pro malou vojenskou jednotku. Celá akce trvala až do pozdních večerních hodin a oficiálně byla ukončena asi třicet minut po půlnoci výše zmiňovaným videem a rozkazem, které i přes svou zdlouhavost měly úspěch a sklidily ze strany civilních účastníků veliký potlesk.

Setkání s rektorem UO

Zástupci vítězného týmu, poté co si všichni užili poháru za vítězství na Invex - digitexu, se rozhodli pohár předat rektorovi UO do vlastních rukou. Uskutečnili tak začátkem měsíce února 2006. Program předání byl navíc neplánovaně obohacen velice příjemným rozhovorem s rektorem, jemuž byly prezentovány všechny předchozí výsledky klubu, kterých za velmi krátkou dobu dosáhl. Rektor byl úspěchy klubu potěšen a nečekaně pozitivně se vyjádřil k budoucí podpoře aktivit klubu. Zároveň vyjádřil své potěšení nad účastí reprezentačního týmu Anthroid v mezinárodní ESL lize v Battlefield 2 a doporučil se spíše věnovat domácí scéně, pro kterou je činnost klubu důležitější vzhledem k reklamě, kterou klub univerzitě přináší mezi mladými Čechy. Na základě tohoto doporučení se klub rozhodl zapojit do Cisto BF2 Ligy v sezóně 1/06, která začala v březnu a z níž mají první čtyři týmy zaručenou automatickou nominaci na další ročník Invex - digitexu. Na závěr celého setkání popřál rektor klubu v jeho další činnosti hodně úspěchu, a to vše s úsměvem na tváři.

Nejen osobní počítače

Aby příslušníci Klubu hráčů bojových her a simulací dokázali, že umí nejen sedět u svých počítačů na ubytovně, ale také využít svých dovedností a návyků získaných tvrdým tréninkem, zúčastnili se 23. února 2006 ve sportovní hale Staňkova „FEM Paintball Cupu“. Ve startovní listině bylo místo jen pro 8 týmů a proto,

aby opět nemuseli bojovat o poslední volné místo, zapsali se do startovní listiny týden dopředu. Každý tým byl po pěti lidech bez omezení odbornosti, ročníku nebo dokonce příslušnosti k fakultě.

Tým Anthroidu tvořili dva studenti mechanizované odbornosti, předseda klubu praporčík Pazděra a praporčík Pálka, dva studenti průzkumné odbornosti, praporčík Kachlík, který byl kapitánem týmu, a člen Commandos praporčík Poruba. Pátým členem byl student pilotní specializace praporčík Kolman. Celý tým si dal neutrální název „Piloti-Mechanizátoři-Průzkumáci“, kterým chtěl prezentovat, že ono dělení na modrou a zelenou fakultu již není dávno aktuální a pouze spoluprací se dá dosahovat dobrých výsledků. Jako jediný tým v soutěži byl sestaven ze studentů 3. ročníku. Ostatní týmy byly sestaveny ze studentů druhého a prvního ročníku FEM a možná právě to se nakonec stalo faktorem, který příznivě ovlivnil výsledek celého turnaje v prospěch staršího ročníku. Na startovací listině se objevily týmy jako „Rychlá rota“, „Green brain“, „BOH“, „Golf“ nebo „Vítězové“ a jiní. P-M-P sehrál celkem tři zápasy. První s týmem studentů prvního ročníku, který vyhrál jen těsně o dvě kola. Stejně tomu bylo i u týmu „Bedovi ostří hoši“ (BOH, vedeného podpraporčíkem Novotným), který byl bezesporu nejtěžším soupeřem a dalším kandidátem na prvenství v Cupu a pro P-M-P mohl znamenat konec v soutěži. Nakonec se však podařilo a P-M-P postoupil do finále proti týmu „Golf“, se kterým si doslova a do písmene pohrál díky znalosti jejich taktiky, když nedovolil po začátku každého kola zabrat klíčové bariéry na hřišti soupeřem a vyhrál tak bez ztráty jediného kola výsledkem 6:0.

Anthroid se dostává do vedení na české progamingové scéně

Dne 19. 3. 2006 se v síti heren PG Cyber Café uskutečnil celorepublikový mezihernový CISKO turnaj v Battlefield 2, kterého se za Univerzitu obrany zúčastnil reprezentační tým Anthroidu Silver A. Jednalo se o již druhý zápas v novodobé historii této vojenské bojové simulace, který byl organizován na české progamingové scéně. Silver A byl podle statistik spolu s oběma týmy DOG Soldiers of Kadaň (Alfa, Delta) a týmem Brotherhood of dead rabbit žhavým kandidátem na první místo. Proto každý z výše jmenovaných týmů tvořil

základ v jedné ze čtyř skupin doplněných o další dva týmy. Celkem se tedy turnaje účastnilo 12 týmů, z nichž každý myslel na vítězství a zasloužený respekt svých soupeřů.

OXIDG byl prvním, kdo zkrátil Silver A cestu, a stejně jako druhý Vertigo Army neuspěl ani s největším vypětím bojových sil. Silver A tak vyhrál „D“ skupinu a bez ztráty jediného kola postoupil do čtvrtfinále na vedoucím místě s největším počtem tiketů (bodů) ze všech skupin.

Čtvrtfinálový zápas se odehrál proti Forever PLAYERS. Žádný z členů týmu celou dobu nepodceňoval silného soupeře a hráči předvedli vynikající týmovou spolupráci.

Semifinále proti Czech International prověřilo znalost taktiky a umění rozehrávků, kteří bez slitování trestali každou chybu nepřítele. V obou kolech pak Silver A během několika minut porazil nepřítele a zabral všechny vlajky mapy.

Do finále vstupoval Silver A s trochu nejistým pocitem, neboť proti němu stál tým hrající v české lize do té doby prim, Brotherhood of dead rabbit. Ten totiž vyhrál historicky první zápas v české lize. Silver A nenechal nic náhodě a kombinací útočně obranných aktivit získal postupně v prvním kole všechny vlajky mapy a porazil tak nepřítele markantním rozdílem bodů. Možná právě podcenění schopností našeho týmu se stalo pro Rabbits osudným. Díky zdrcující výhře v prvním kole pak už jen stačilo kontrolovat situaci a nenechat nepřítele zasadit stejně zdrcující smrtelnou ránu.

To se povedlo a Silver A se tak stal jasným vítězem celorepublikového Mezihernového CISKO Battlefield 2 6v6 turnaje 1/06. Vysloužil tak sobě a Univerzitě obrany nejen prvenství, ale také zasloužený a dlouho očekávaný respekt a uznání, které si bezesporu zaslouží a splnil tak závazek vůči rektorovi UO brig. gen. prof. Ing. Rudolfu Urbanovi, CSc. o větším zapojení klubu do dění na české scéně.

Závěr

Vše, co jste v tomto článku četli, je prozatímní průřez činností klubu za rok jeho existence a dovoluji si říct, že výsledky, jichž klub dosáhl, jsou impozantní vzhledem k podmínkám, které jsou pro jeho činnost vytvořeny. Přeci jen členové z pochopitelných důvodů nemají podmínky jako profesionální hráči, kteří jsou za hraní placeni a celé dny jen sedí u svého elektronického miláčka a trénují.

Mě snad nezbyvá nic jiného než touto cestou popřát klubu hodně úspěchu v české Cisko BF2 Lize, kde je k 15. 4. 2006 na krásném 3. místě a hodně úspěchů při reprezentaci Univerzity obrany v Brně a resortu Ministerstva obrany.

Připravil: - Hec-

Studenti putovali do Lurd

Vojáci z mnoha zemí celého světa se každoročně setkávají na mezinárodní vojenské pouti v jihozápadní části Francie ve městě Lurdy. Toto malebné město ležící na úpatí Pyrenejí se proslavilo po celém světě jako místo, kde se malému děvčátku zjevila Panna Maria. V roce 1858 se toto malé městečko stalo dějištěm velkých zázraků. Zjevení se spojuje s prostou francouzskou pasačkou dobytka Bernadettou Soubirous. Malé holčičce se v nedaleké jeskyni zjevila postava ženy, která se představila jako Neposkvrněné početí. Panna Maria se malé Bernadettě zjevila celkově osmnáctkrát. Na základě těchto zjevení a po pečlivém prozkoumání celého případu byla Bernardetta prohlášena v roce 1933 papežem Piem XI. za svatou. Ještě v 19. století byla na místě zjevení vystavěna bazilika a za krátkou dobu se toto místo stalo vyhledávaným poutním místem křesťanů z celého světa a nejen jich. Od roku 1858 jsou známé stovky případů zázračných uzdravení, které se v Lurdech objevily a které jsou připisovány Panně Marii. V dnešní době je to jedno z nejznámějších a nejvyhledávanějších křesťanských míst v Evropě. Ročně sem zavítá 4 až 6 milionu lidí z celého světa.

Lurdy jsou ale i místem, kde se každoročně schází vojáci z celého světa, aby zde mohli společně prožít několik dní. Tato tradice, která sahá do 50. let minulého století, byla založena vojáky německé a francouzské armády. Setkání mělo symbolizovat usmíření mezi těmito armádami. V dnešní době tato tradice vyrostla do obřích rozměrů. Setkání se každoročně účastní 12 až 16 tisíc uniformovaných vojáků z více než 30 zemí světa.

V roce 2006 bylo setkání v pořadí 48. a vojáci z Armády České republiky měli opět možnost se tohoto setkání zúčastnit. Mezi ně patřili i studenti Univerzity obrany. Je nutné připomenout, že vojenské pouti do Lurd se neúčastní jen věřící lidé, ale i vojáci, kteří věřící nejsou.

Po úporné asi 26 hodinové jízdě autobusem vás čeká bohatá odměna. Lurdy je nádherné město plné obchůdků, hotelů, kaváren, sanatorií a kostelů, mezi nimiž se proplétá křišťálová řeka Gava. Je to rušné město plné turistů, které vás uchvátí svými úzkými uličkami a nádhernou architekturou. Ale rušné je jen do té doby, než přejdete řeku a dostanete se do prostor kolem baziliky, kde můžete v klidu a tise rozjímat.

Vojáci byli ubytováni ve vojenském kempu nebo v hotelu. Všichni příslušníci univerzity byli ve vojenském kempu blízko města. Čekali na nás francouzské stany a vojenská strava. Po společném programu nás vždy uvolnila dobrá a hlavně dlouhá zábava spolu s vojáky ostatních armád. Klidný den strávený ve městě vystrídá rušný večer plný smíchu a zpěvu v našem kempu. Organizace byla zabezpečena vojáky francouzské armády, kteří svou úlohu obstojně zvládli. I český kontingent měl svou organizaci, která

byla nezbytná a poněkud propracovanější než ta francouzská.

Společný program byl velmi zajímavý. Slavnostní průvody a přehlídky byly na denním pořádku a jednotlivé státy se předháněly v tom, kdo nejvíce okouzlí přihlížející poutníky. Po celou dobu vojenské pouti jsme byly hrdí na to, že můžeme na rukávu nosit státní vlajku a v průvodu pochodovat za svými národními barvami. Důležitou roli hrály i vojenské hudby, které lákaly nejvíce obdivovatelů.

48. vojenská pouť byla ve znamení světa. Proto byly noční průvody světél zvláště pěkné. Tisíce světýlek při nich putuje nočními uličkami a zpívá. Celá

akce byla zakončena mezinárodní mší na náměstí před bazilikou, které se zúčastnili snad všichni. Bylo krásné vidět vojáky různých států, jejichž země stály před šedesátí lety na opačných stranách fronty a teď spolu klečeli pod křížem a modlili se. Zástupy lidí nebraly konce, což umocňovalo celou atmosféru.

Nálada byla úžasná. Na obličejích byla vidět radost a každý vesele tleskal, když kolem pochodovaly řady vojáků a vojenské melodie zaplavily ulice. Proto se těžko nastupovalo zpátky do autobusů, ale zároveň byla vidět radost z prožitých dnů. Se zvědavostí jsem usedal na sedadlo a sám sebe jsem se ptal, jak asi bude vypadat příští setkání?

Prap. Pavel Petrák

Ženisté rokovali

Ve dnech 1. a 2. června 2006 proběhla na Univerzitě obrany konference na téma Krizové situace - obnova objektů dopravní infrastruktury. Konferenci pořádaly Katedra ženijních technologií FVT UO, Katedra technických věd a informatiky Žilinské univerzity, Akademie o.p.s. a Institut Jana Pernera.

Konference měla ve svých cílech především shrnutí zkušeností a odbornou diskusi o moderních technologiích při obnově dopravní infrastruktury a možnostech ženijního vojska. Úvodní vystoupení náčelníka ženijního vojska AČR plukovníka Vojtěcha Němečka (na snímku vlevo), ve kterém mluvil o požadavcích na ženijní vojsko, o schopnostech, které by mělo mít, o potřebě modernizace techniky dané do kontrastu s počtem odborníků, které má ženijní vojsko k dispozici, charakterizovalo další průběh jednání.

Během jednání byli účastníci konference seznámeni s moderními tech-

nologiemi vhodnými pro řešení potřeb ženijního vojska AČR, například od firmy Autodesk nebo Noving. Dále bylo diskutováno řešení mimořádných událostí v dopravě z mnoha hledisek, ať už technických nebo sociálních. Účastníci konference, kterých se do Brna sjelo na šedesát, se shodli, že nejen přednesené příspěvky, ale i atraktivní společenský program pomohly naplnit cíle konference.

Plk. Pavel Mañas, K-203

Nevšední jubileum

Padesátka – pojem, za kterým si nejčastěji představíme významné životní jubileum. Mívá hlubší bilanční charakter a je také zpravidla patřičně oslaveno. My však chceme univerzitní veřejnosti přiblížit jiné, méně obvyklé a přitom „tiché“ padesátiletí. Vypovídá o vztahu k armádě, vojenskému zdravotnictví, vysoké profesionalitě, vědecké erudici, pracovní věrnosti a zápalu. Oslavencem a aktérem je v tomto případě plukovník v. v. doc. RNDr. PhMr. Vladimír Měrka, CSc., z Fakulty vojenského zdravotnictví Univerzity obrany.

Jeho nezaměnitelná postava a tvář, která úsměvem doprovází snad každou odpověď na pozdrav spolupracovníků a podtrhuje tak jeho šarmantní vystupování ctitele „staré školy“, patří již neodmyslitelně ke koloritu školy. 9. listopadu loňského roku přitom uplynulo 50 let od chvíle, kdy tehdejší kpt. PhMr. Vladimír Měrka hlásil příchod k Vojenské lékařské akademii Jana Evangelisty Purkyně v Hradci Králové. Věrný ji zůstal dodnes.

Náš jubilant se narodil 18. května 1924 v Košicích. Tam také zahájil školní docházku, pokračoval, včetně vyššího stupně, v Nitře. Přichází však zlom v životních osudech. Spolu s celou rodinou je Vladimíru Měrce, v podobě nedobrovolného odchodu ze Slogenka, dáno osobně pocítit hořkost tragického konce 1. ČSR v letech 1938 a 1939.

Další místa středoškolských studií – Prostějov, Brno a Moravská Ostrava – jsou pak milníky na cestě nového etablování rodiny. Ve válečném roce 1943 složil Vladimír Měrka maturitu na českém reálném gymnáziu v Moravské Ostravě-Prívově. Hned poté jej však čekalo tzv. totální nasazení. Byl zařazen jako pomocný dělník v ostravských Vítkovicích železárnách. Naštěstí ne dlouho.

Cílem Vladimíra Měrky bylo vysokoškolské studium. Na to však nebylo v podmínkách protektorátního uzavření českých vysokých škol pomýšlení. Volba padla na farmacii. V srpnu 1943 nastoupil jako aspirant farmacie v lékárně U svaté Trojice v Slezské Ostravě, což bylo v souladu s dobovým pojetím studia farmacie. Po skončení 2. světové války následovalo studium na Masarykově univerzitě v Brně, nejprve farmacie (PhMr. – 1947), následně přírodní vědy – biologie, chemie (RNDr. – 1950).

Již v době vysokoškolského studia prodělal první kontakt s vojenskou službou. V roce 1948 absolvoval v Milovicích první část (všeobecný výcvik) Školy na důstojníky zdravotnictva a lékárnictva v záloze. Její zdravotnicko-odbornou část absolvoval po ukončení vysokoškolského studia na podzim roku 1950 v Ružomberoku. Poté byl v rámci vojenské

presenční služby zařazen v Ústředním zdravotnickém skladu v Bystřici pod Hostýnem. Zde také vzešlo jeho důležité životní rozhodnutí. 15. 10. 1951 se stal důstojníkem vojenské zdravotnické služby. Započala se tak životní a profesní cesta, jejíž více jak padesátiletý úsek je přímo spjat s hradeckým zdravotnickým školstvím.

Jako vojenský lékárník sloužil postupně na několika místech a v roce 1955 absolvoval na II. fakultě VLA JEvP v Hradci Králové půlroční kurs náčelníků zdravotnického zásobování. Vzápětí se do školy vrátil natrvalo. Začal na funkci starší učitel katedry organizace a taktiky zdravotnické služby. Věnoval se především problematice zdravotnického zásobování, na katedře zůstal i po roce 1958, kdy se bývalá VLA JEvP transformovala do nové a mnohem skromnější organizační podoby Vojenského lékařského výzkumného a doškolovacího ústavu JEP.

V roce 1963 přichází další významný profesní mezník. Mjr. RNDr. PhMr. Vladimír Měrka přechází na nové působiště v rámci školy: katedru vojenské epidemiologie. Působil zde nepřetržitě až do konce své aktivní vojenské služby v roce 1987. Po celou dobu vedl skupinu mikrobiologie a dezinfekce. V roce 1969 obhájil pplk. Měrka kandidátskou disertační práci, habilitoval se v roce 1977. Intenzivně vědecky pracoval, řešil řadu expertizních a vývojových projektů. Jeho odbornou činnost zachycuje více než 200 odborných publikací a řada závěrečných zpráv výzkumných projektů.

Dlouhodobá je jeho spolupráce s katedrou mikrobiologie LF UK v Hradci Králové. Trvalým rysem jeho práce je pak aktivní spolupráce se zahraničními pracovníky. V době, kdy příliš možností k volbě partnerů neexistovalo, to byla spolupráce s univerzitou v Greifswaldu a s Vojenským ústavem hygieny a epidemiologie ve Varšavě. Vždy, jak je to u jubilanta ostatně pravidlem, sehrála důležitou roli jeho precizní jazyková vybavenost. Míru této spolupráce a její přínos odraží ocenění udělená plk. doc. RNDr. PhMr. Vladimíru Měrce, CSc.

V prvním případě to je Löfflerova plaketa udělená Německou mikrobiologickou společností, ve druhém pak Jubilejní medaile varšavského Vojenského ústavu hygieny a epidemiologie generála Kaczkowského.

Nelze nezmínit jeho pedagogické působení. Jako vysokoškolský učitel přednášel mikrobiologii a parazitologii v základní i postgraduální přípravě, v odborných kursech vojenských specialistů v předatestační i specializační přípravě, vedl výuku při přípravě záložního vojenského zdravotnického personálu. Mikrobiologii vyučoval i jako externí učitel na hradecké Farmaceutické fakultě UK.

V roce 1988 začal doc. RNDr. PhMr. Vladimír Měrka, CSc., pracovat jako občanský zaměstnanec ve Vojenském lékařském informačním středisku – později Ústavu informací VLA JEP. Aktivní znalost němčiny, francouzštiny, angličtiny, polštiny, ruštiny, ale i maďarštiny a jihoslovanských jazyků využívá zejména při expertizní a posuzovatelské činnosti problematiky pojetí a činnosti zahraničních vojenských zdravotnických služeb. Toto zaměření významně nabylo na rozsahu a intenzitě po roce 1989 v souvislosti s navazováním nových pracovních kontaktů naší vojenské zdravotnické služby a jejího školství v zahraničí. Umocněno bylo účastí příslušníků zdravotnické služby AČR v zahraničních humanitárních misích a procesem vstupu ČR do NATO. Z jeho znalostí a podkladů hojně čerpal vedení vojenské zdravotnické služby při svých rozhodovacích procesech. Sám je také často prezentoval na zahraničních i domácích odborných fórech. Právem byly jeho práce a obětavost oceněny udělením Stříbrné medaile VLA JEP.

Doc. RNDr. PhMr. Vladimír Měrka, CSc., je dodnes příkladně činný v oblasti publikační. Jako pravidelný autor se objevuje na stránkách zahraničního a domácího vojenského a zdravotnického tisku. Pravidelně a výmluvně o tom vypovídá ročenka školy Annual-Report. V loňském roce byla za jeho spoluautorství vydána publikace Přírodní toxiny a jedy.

Je nesnadné postihnout všechny aktivity jubilanta – další svědky jeho činnosti. Známe jej jako historika medicíny a vojenství, mj. s řadou znalostí o nešťastné bitvě u Hradce Králové v roce 1866 a o historii tohoto věnného města českých královen. Jeho velkou životní láskou je hudba. Hru na violoncello a zpěv odborně studoval.

Vážený pane plukovníku, přejeme Vám, abychom Vás potkávali jako dospělou – ve zdraví, s dobrou náladou a hlavně jako vždy dychtivého badatele s širokým odborným rozhledem a zájmem, který Vám leckdy závidí a zároveň obdivují spolupracovníci o generaci mladší.

**Prof. MUDr. Josef Fusek, DrSc.,
proděkan FVZ
doc. PhDr. František Dohnal, CSc.,
K-302**

Tak nám končí další akademický rok. Listy Univerzity obrany čekají změny stejně tak jako naši Studentskou stránku. O tom, jaké změny přijdou, se podrobněji dozvíte v nultém čísle nových LUO, které vyjdou v červenci. Krátce napovím, že LUO a stejně tak studentská stránka změní kompletně svou podobu, my, co jsme vedli Studentskou stránku, letos končíme (alespoň doufám, že úspěšně). Proto bychom uvítali zájemce z řad studentů, kteří by v naší práci chtěli pokračovat, aby nám napsali na naši adresu Studentska.stranka.listyunob@seznam.cz, odpovíme vám na vaše dotazy a popřípadě vám pomůžeme se vstupem do studentské redakce.

Takže hodně štěstí a krásnou dovolenou přejí Tomáš Maruščák a René Krátký

Praxe u útvarů není zbytečná

Jsem studentem třetího ročníku FVT. Minulý měsíc naše četa měla praxe. Byl jsem ve skupině, která byla na letišti v Čáslavi. Strávili jsme zde týden, měli jsme trochu štěstí v neštěstí, bylo tam sice cvičení našich nových víceúčelových letounů spolu se švédskými letouny, proto se nám ale nemohl nikdo důkladně věnovat. To pro nás ale nebyl problém, jako všichni „třetáci“ (kromě oboru pilot) letos končíme a dopisovali jsme v tu dobu své bakalářské práce. Na letišti nám vyšli velice vstřícní, všechny potřebné informace jsme si sehnali, jediná škoda byla, že praxe nebyla delší.

A to je to, nač bych rád upozornil. Ještě minulý rok naši předchůdci z oboru měli praxe čtyřtýdenní, tento rok se hodně čítám praxe zkrátala nebo dokonce úplně zrušila. Rád bych ale podotkl, že kromě toho, že se na útvaru dají zjistit potřebné věci pro závěrečné práce (což se

dá zjistit v menší míře i na jednodenních služebních cestách), z části jsme si prohlédli a zjistili, jak to vlastně na útvaru chodí. Praxe je vždy poněkud jiná, než jak se to učí ve škole. Žádám tímto vedení UO, aby našim následníkům „třetákům“ a jejich následníkům umožnilo jet na delší dobu na praxe, je to velice poučné a dle mého názoru by škola tímto krokem opět více naplnila svůj cíl – vychovat vojenského profesionála.

Mary

O vojně humorně

Pokračujeme v tématu vojenského humoru v armádě se všeobecnou branou povinností. Velitel roty k vojákovi: „To je nějaký běh? Musíte běžet rychleji!“ – „Pane majore,“ vmísí se do toho jeden četař, „to nepomůže, musíte jim říct, aby běželi jako k obědu.“ Vojáci své důstojníky rádi převázejí, jak o tom svědčí následující anekdota: Velitel našel při kontrole skřínek v jedné z nich láhev rumu. Durdí se: „Či je to flaška? Copak vy nevíte, že nosit alkohol do kasáren je přísně zakázáno a že se majitel láhve trestá vojenským vězením?“ Vojáci zarytě mlčí. „Tak naposled, ptám se vás, či je to flaška?“ – „No, všichni vidíme,“ ozve jeden filuta voják, „že ji držíte v rukou vy, takže je vaše.“

Ovšem poddůstojníci a důstojníci mají zase v nemění oblíbené převážení vojáků. „Svobodo,“ táže se četař, „čím jste v civilu?“ – „Skladatelem,“ špitne nováček z Jevan. „Výborně,“ jásá poddůstojník, „půjдете do skladu skládat deky. Ale to vám povídám, žádné dlouhé pauzy a pěkné v kvapikovém tempu!“ Nebo četař na cvičení: „Vojáci, mám pro vás dvě zprávy. Jednu dobrou a jednu špatnou. Kterou chcete slyšet jako první?“ – „Tu špatnou!“ – „Tak tedy do večera musíte naplnit tři tisíce

pytlů s pískem. A teď tu dobrou: písku a pytlů je dost.“

Obávaným negativem na vojně je šikana. Chápe se běžně jako ponižování až týrání vojáků prvního ročníku (tzv. bažantů či holubů neboli ptáků) mazáky. Proč ji tedy zařazují do humoru? Pochopitelně, že neprávem, i když jsou určité výjimky. O jedné takové píše V. Budinský v knize Volové na plotě aneb Švejkův vnuk na cvičení (2002, na s. 182): Láda taky šikanoval, ale tak, že křikl: „Dlouhej kouř!“ A na to čtyři bažanti přiběhli s roztaženou dekou, na kterou L. odhodil vyhořenou zápalku a bažanti s ní vyběhli ven. Všichni z toho měli legraci a vůbec to jako šikanu nechápali. Ovšem už na pomezí mezi legrací a šikanou byl tzv. jukebox. Byla to populární společenská hra, při které byl bažant uzavřen do plechové šatní skřínky, mazák pak do ní vtráclím otvorem vhodil korunu, udal oblíbenou píseň a kopnutím spustil „stroj“. Bažant odzpíval požadovaný opus, otevřel skříňku, vrátil korunu a vlezl zpět.

Vděčným tématem vojenského humoru jsou opuštěčky. „Vojine,“ povídá rozzlobeně velitel roty vojákovi, „už potřetí za půl roku žádáte opuštěčku, že vám onemocněl otec!“ – „Vidíte, pane majore, já už si taky začínám myslet, že

Statistika nuda je...

Statistika nuda je, zpívá se v jedné dětské písničce. Uplně tak s tím nesouhlasím, ať už se jedná o statistiku nebo Statistiku. Dnes jsem měl spíš na mysli tu druhou – co kdysi řídila bohatá paní, tedy přesnější paní Bohatá. To by člověk nevěřil, jak velikost písmenka může věci zamíchat.

Ale po pořádku. Čím že mě zaujala ta Statistika s velkým S? Inu, velice mě uklidnila. Dozvěděl jsem se tam totiž, že není tak docela pravda, že k 31. 12. 2002 byly zrušeny okresy, jak jsem se až do nynějška mylně domníval. Možná, že namítnete, že zrušeny byly a že dokonce víte, jaké nové využití našly budovy zrušených okresních úřadů. Máte pravdu, okresní úřady zrušeny byly, okresy však nikoli. Věci se mají totiž tak. Naše republika (a nejen ona) se dělí na celky územní, správní a samosprávní. Že už vám začíná svítat? To je dobře – tak ještě příklad, aby pochopení bylo dokonalé. Česká republika se dělí na kraje, na jejichž území je orgánem státní správy krajský úřad, ale samosprávným orgánem je krajské zastupitelstvo. Tedy na krajské úrovni jsou všechna tři vymezení.

Na okresní úrovni byla až do konce roku 2002 vymezeny dvě – územní a správní. Žádná okresní samospráva neexistovala. No a od 1. ledna 2003 neexistuje ani okresní správa. Okresy jako takové však vymezeny zůstaly. Určitě jste si i v poslední době na některých silnicích všimli, že vjíždíte či vyjíždíte z toho a toho okresu. To není opomenutí. To tak prostě je. A jsou ty okresy tak důležité? Skutečně jsou. Na jejich území je totiž název obce jedinečný. Takže místo narození se i nadále pro jednoznačnou identifikaci charakterizuje nejen názvem obce, ale též příslušným okresem. Máme-li tedy na elektronické přihlášce „roletku“ okres narození, je to – a hlavně i nadále to bude – v pořádku. A vzhledem k již zmíněné jedinečnosti se vám může otevřít „roletka“ další a vy můžete vybrat příslušnou obec. No a tyto číselníky udržuje právě zmíněná Statistika. Jsou tedy trvale aktuální. A zda to vím jistě? Vím. Protože pro Statistiku je aktualizuje můj bratr...

Pplk. RNDr. Antonín Müller, CSc.

můj táta simuluje. „Voják žádá o opuštěčku na tři dny. „Jaký k tomu máte důvod?“ ptá se ho velitel „Pohřeb dědečka, pane majore.“ – „Teď to nejde, vojine, ale nic si z toho nedělejte! Pojedete příště.“ A ještě jeden nakonec: „Pane poručíku žádám o tři dny na opuštěčku na pohřeb mé babičky.“ – „Hrome,“ drbe se pod brigádyrkou poručík, „to už je patnáctá babička u naší roty za tento měsíc. To je hrůza, jak ti staří lidé špatně snášejí vojnu.“

Příště o sexu a dalších věcech.

Plk. v.v. doc. PhDr. Jiří Sedlák, CSc.

Změny v silničním provozu od 1. 7. 2006

V dnešním, posledním pokračování popíší některé novinky, s kterými se motorista bude setkávat od 1. července v provozu na pozemních komunikacích.

V kterých případech je policista oprávněn zadržet řidičský průkaz?

Policista je oprávněn zadržet řidičský průkaz v případech, kdy řidič:

- je podezřelý, že bezprostředně předtím zavinil dopravní nehodu, při které došlo k usmrcení, nebo těžké újme na zdraví,
- ujel z místa dopravní nehody, na které měl bezprostředně předtím účast a kterou byl povinen oznámit policii,
- řídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu nebo návykové látky,
- odmítl se na výzvu policisty podrobit dechové zkoušce ke zjištění, není-li ovlivněn alkoholem,
- odmítl se na výzvu policisty v případě, že dechová zkouška byla pozitivní, podrobit se lékařskému vyšetření ke zjištění, není-li ovlivněn alkoholem,
- řídil motorové vozidlo, aniž by byl držitelem řidičského oprávnění příslušné skupiny nebo podskupiny,
- řídil motorové vozidlo, přestože mu byla uložena sankce, nebo trest spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, atd.

Jaké jsou novinky v pravidlech na kruhovém objezdu?

Řidič vjíždějící na kruhový objezd označený dopravními značkami „Kruhový objezd“ společně se značkou „Dej přednost v jízdě“ nebo „Kruhový objezd“ společně se značkou „Stůj, dej přednost v jízdě“ musí dát přednost v jízdě vozidlům a jezdčům na zvířatech jedoucím po kruhovém objezdu a organizovanému útvaru chodců a průvodci vedených a hnaných zvířat se zvířaty jdoucími po kruhovém objezdu. Při vjíždění na kruhový objezd a jízdě po kruhovém objezdu, nepřejíždí-li z jednoho jízdního pruhu do druhého, řidič nedává znamení o změně směru jízdy. Při vyjíždění z kruhového objezdu je povinen dát znamení o změně směru jízdy.

Co je nového ve vztahu k přecházejícím chodcům?

Novela zákona nově stanoví povinnost řidiče snížit rychlost jízdy nebo zastavit vozidlo před přechodem pro chodce, sníží-li rychlost jízdy nebo zastaví-li vozidlo před přechodem pro chodce i řidiči ostatních vozidel, jedoucích stejným směrem.

Mění se nějak možnost předjíždění na křižovatce nebo v těsné blízkosti před ní?

Ano, řidič může předjíždět jízdní kola, mopedy a motocykly bez postranního vozíku, předjíždět může i všechna vozidla, pokud jede na hlavní pozemní komunikaci a na křižovatce s řízeným provozem. Dále může předjíždět vpravo to vozidlo, které mění směr jízdy vlevo a není-li již pochybnosti o dalším směru jeho jízdy.

Cyklista a povinnost nošení přilby za jízdy

Podle novely zákona č. 361/2000 Sb., je cyklista mladší 18 let (dosud 15 let) povinen za jízdy použít ochrannou přilbu schváleného typu podle zvláštního právního předpisu a mít ji nasazenou a řádně připevněnou na hlavě.

Co znamenají kategorie vozidel M a N?

Kategorie M – motorová vozidla, která mají nejméně čtyři kola a používají se pro dopravu osob. Člení se na:

M_1 – vozidla, která mají nejvýše 8 míst k přepravě osob, kromě místa řidiče, nebo víceúčelová vozidla,

M_2 – vozidla, která mají více než 8 míst k přepravě osob, kromě místa řidiče, a jejichž největší přípustná hmotnost nepřevyšuje 5 000 kg,

M_3 – vozidla, která mají více než 8 míst k přepravě osob, kromě místa řidiče, a jejichž největší přípustná hmotnost nepřevyšuje 5 000 kg.

Kategorie N – motorová vozidla, která mají nejméně čtyři kola a používají se pro dopravu nákladů. Člení se na:

N_1 – vozidla, jejichž největší přípustná hmotnost nepřevyšuje 3 500 kg,

N_2 – vozidla, jejichž největší přípust-

ná hmotnost nepřevyšuje 3 500 kg, avšak nepřevyšuje 12 000 kg.

N_3 – vozidla, jejichž největší přípustná hmotnost nepřevyšuje 12 000 kg.

Kdy může strážník obecní policie zastavovat vozidla?

Strážník obecní policie ve stejnojmenné může zastavovat vozidla především v případech, kdy jsou řidiči těchto vozidel nebo přepravované osoby podezřelí ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, k jehož projednání v blokovém řízení je obecní policie oprávněna podle zvláštního zákona. Strážník obecní policie ve stejnojmenné smí zastavovat vozidla před přechodem pro chodce k zajištění bezpečného přechodu osob, jestliže to situace na přechodu nebo stav přecházejících osob vyžaduje. Rozumí se zde všechny přechody, nejen u škol (§ 79 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb.). Cyklisty, čili řidiče nemotorových vozidel, mohou strážníci zastavit za jakékoliv porušení pravidel provozu (§ 57 zákona č. 61/2000 Sb.).

Závěrem:

Smyslem seriálu článků bylo poskytnout čtenářům informace týkající se problematiky školení velitelů vojenských vozidel, nehodovosti v AČR za rok 2005 a některých zásadních změn, vycházejících z novelizace zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, platných od 1. 7. 2006. Uvedené materiály včetně poučení velitelů vojenských vozidel je možno nalézt v elektronické podobě na disku „S“ pod FEM.

Veškeré úsilí všech zainteresovaných složek je zaměřeno na snížení nehodovosti na pozemních komunikacích jak v armádě, tak v civilním sektoru dopravy. Jedním z prostředků vedoucích ke snížení dopravních nehod a tím úrazovosti a škod na majetku je výchova řidičů a jejich pravidelné doškolování. Důraz je kladen především na prevenci. K tomu by měla právě přispět i aktualizace zákonů a novelizace předpisů v AČR. V jejich rámci probíhá i novelizace předpisu Všeob P-37. Školení velitelů vozů by se možná v budoucnu mělo provádět pouze jedenkrát ročně, dokonce jsou úvahy, za určitých okolností, úplně zrušit funkci velitele vojenského vozidla. Toto jsou však zatím pouze spekulace. Zdrojem pro články byly především uvedené předpisy, materiály a informace od vojenské dopravní policie a úplné znění zákona 411/2005 Sb.

Důležitá poznámka: Školení velitelů vozů v žádném případě nenahrazuje povinné školení všech těch, kteří chtějí využívat soukromého vozidla na služební cesty. V nařízení NGŠ pro rok 2006 z prosince 2005 je uvedeno, že se provádí 1x ročně v rozsahu minimálně 4 hodin. V nařízení je uvedena i tematika, kterou je třeba v rámci školení v oblasti bezpečnosti provozu odpřednášet. Na děkanátech fakult by měl být seznam proškolených, kteří mohou užít soukromé vozidlo na služební, či pracovní cestu.

Pplk. Jaromír Mareš, K-105

M Ě S Í Č N Í K Univerzity obrany

E-mail: listy@unob.cz

http://www.unob.cz

Pověřený vedoucí redaktor:

Dr. Pavel Pazdera

Sídlo redakce:

Kounicova 65, 612 00 Brno

Redakční telefon:

redakce: 973 442 636

Fax: 973 442 160

Předseda redakční rady:

pplk. RNDr. Antonín Müller, CSc.

Místopředseda redakční rady:

Dr. Miloš Dyčka, CSc.

Měsíčník vydává Univerzita obrany

MK ČR E 15403

Tiskne tiskárna Vydavatelská skupina UO

Redaktor: Ing. Vilém Lipold

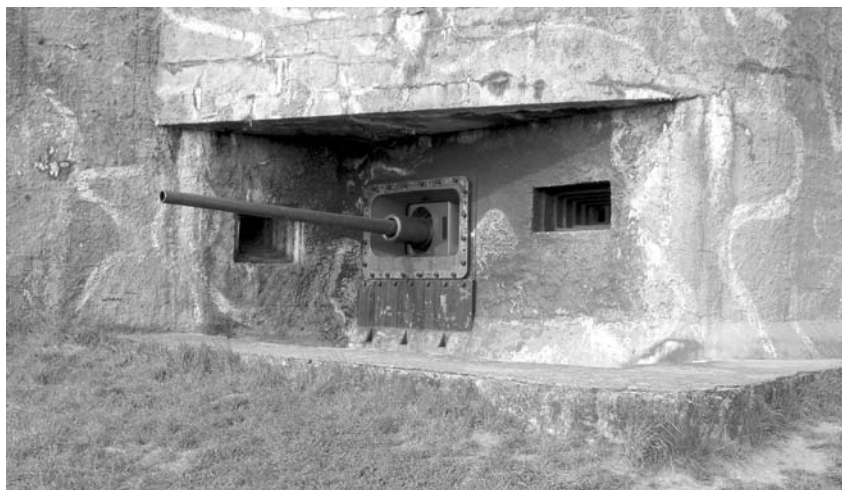
Fotograf: Svatopluk Kouřil

Typografové: Marek Sobola

Ilona Rolcová

Uzávěrka je 15. dne v měsíci

V mlhavém podzimním měsíci listopadu roku 1999 přijíždí na jižní Moravu skupina výzbrojních mechaniků z vojenského útvaru v Jaroměři. Jejich cílem je vymontovat ze šesti pěchotních srubů pevnostní kanóny. Jedním z důvodů je to, že se neznámý pachatel záhadným způsobem dostal přes zabezpečovací zařízení do objektu MJ – S 29 s krycím názvem „Svah“ a vyfotil přes hlaveň mikulovský zámek. Fotografie byla uveřejněna s textem: „Kanóny míří na Mikulov“ a nadělala víc škody jak užítku.

Pevnost má zase zuby aneb kanóny jsou zpátky

V tomto období existuje v Brně již 38 let Technické muzeum. Je pouze jedním ze dvou, které v České republice působí. Jeho posláním je dokumentace vývoje vědy a techniky a průmyslové výroby v širokém spektru téměř třiceti oborů. Dalším cílem je ochrana a rekonstrukce technických památek na území regionu jižní Moravy a Vysočiny. V některých případech má však i celorepublikovou působnost. Nejzajímavější objekty provozuje a nabízí veřejnosti k prohlídce. Tato instituce má velký zájem o pěchotní srub MJ – S 3 „Zahrada“, který se nachází v Šatově u Znojma a jako jediný ze šesti na jižní hranici Moravy je elektrifikovaný. Objekt je vybudován ve II. třídě odolnosti, má oba dva pancéřové zvony, je oboustranný, dvoukřídlý, s jedním patrem nadzemním a jedním patrem podzemním, všechny střelné jsou nepoškozené a také vnitřní prostory jsou ve velice zachovalém stavu. Dokonce i filtrověntilační zařízení je funkční a lze jej bez jakýchkoliv problémů uvést do provozu.

Problém je však zcela netypický. Objekt není zakreslen v katastrálních mapách a tudíž ve skutečnosti neexistuje. Jak může Vojenská a ubytovací správa Brno předat, případně zapůjčit něco, co oficiálně není? Někjakou dobu se problémy řeší. Mezitím dostává Technické muzeum, jako státní instituce, bezúplatným převodem od Ministerstva obrany ČR dva původní pevnostní protitankové kanóny vz. 44/59 ráže 85 mm, které byly v objektu na jižní Moravě nainstalovány. Sice není známo z kterého konkrétního pěchotního srubu, což je samozřejmě velká škoda, ale hlavně že se je podařilo zachránit. Paradoxně o první republice se to ví!

Značnou výhodou však je, že Technické muzeum včas obdrželo zbrojní průkaz na všechny zbraně, které byly v pěchotním srubu nainstalovány a tudíž je mohou mít ve svých sbírkových fondech. Po určitých peripetiích dále dostávají původní lehké i těžké kulometry a tím problém s vyzbrojením pěchotního srubu končí. Bohužel se však nepodařilo zachránit lafety pro dvojčata těžkých kulometů, které záhadným způsobem zmizely neznámo kam. Nyní zbývá to nejdůležitější – nainstalovat zbraně do střeleckých místností srubu. Největším oříškem je však vymyslet způsob, jak oba dva původní pevnostní kanóny dostat zpět. I když má Technické muzeum ve svých řadách šikovně a zručně zaměstnance, není možné bez pomoci armádních výzbrojařů montáž zvládnout. Po dlouhodobém snažení se dokonce podařilo zjistit konkrétní jména vojenských specialistů a pak již nic nebrání v zahájení přípravných prací. Musely se vyrobit kolejnice a montážní vozíky, na kterých se kanóny zasunou do střeleckých místností. Byly zakoupeny šrouby, upevňující okenní rám k vlastní střelné objektu.

Hodina H připadla na středu 26. dubna, kdy vojenští mechanici zkompletovali brzdovratné zařízení a spojili čepem vlastní kanón s okenním rámem. Následující den byly oba dva kanóny převezeny nákladní Liazkou z Brna do Šatova a vlastní montáž mohla začít. Naštěstí prálo i počasí a tak po několikahodinovém úsilí se unikátní zbraně dostaly na své místo. Obavy, že okenní rámy nebudou sedět na střelný objekt, se bohudík nepotvrdily a vše dopadlo na jedničku. První kanón byl umístěn do mírové polohy, to znamená, že je zasunut dovnitř střelecké místnosti. V pohledu směrem ke hranici tedy do pravé. I ve druhém případě vše dopadlo na výbornou a protože levá strana objektu je tzv. „na očích“, byl kanón umístěn do bojové polohy. Kanón tedy vyčnívá z objektu a již při příchodu návštěvníků

je udiví svou mohutností. Na severní hranici České republiky jsou protitankové kanóny vyprojektovány z období první republiky a hlaveň nikde z objektu nevyčnívá. Pro ty zralejší a sečtější je tento objekt taktě zajímavý, neboť se jedná o jediný(!) pěchotní srub v České republice a v bývalém Československu, který je vyzbrojen pevnostním protitankovým kanónem vz. 44/59 ráže 85 mm a je přístupný veřejnosti. Tento ojedinělý technický unikát svědčí o vyspělosti našeho domácího zbrojařského průmyslu a umu našich otců a dědů.

Až tedy pojedete o prázdninách na rekreaci na Vranovskou přehradu, až u zařízení Volarezy Dyje či Bítov nebo do školického a výcvikového zařízení Velitelství společných sil Husita, nezapomeňte navštívit Šatov u Znojma, kde si můžete prohlédnout nejen Malovaný sklep, ale i pozůstatek „železné opony“ nádherně zachovalý a perfektně vyzbrojený pěchotní srub „Zahrada“, který je jednou ze součástí budovaného areálu československého opevnění.

Průvodce vám udělá jeden z nejfundovanějších „bunkráků“ na jižní Moravě, správce Jirka Špinar. Otevřeno je v červenci a srpnu každý den mimo pondělí od 9 do 17 hodin, v podzimních měsících pak každou sobotu a neděli a svátky. Můžete si zde taktéž zakoupit i fortifikační literaturu, pevnostní víno z místních vinařských závodů, vyrobené pod ochranou linie československého pohraničního opevnění, které je samozřejmě podle viny vhodné především pro vojáky na „cvičení“ a drobné upomínkové předměty. Pro ty, kteří během prohlídky srubu vyhládnou, je nablízku výborná restaurace „U Fandy“. Jestliže budete mít více času a chuť navštívit i bezprostřední okolí Šatova, projděte si značenou naučnou pevnostní stezku, která vás provede po linii opevnění a zajímavostech obce.

Plk. Ing. Bohuslav Vlček